

Katalogtekst til udstillingen "Ikoniske Billeder" på Gimsinghoved 9. marts – 28. april 2013

Er vi alle i samme båd?

Iben Dalgaard har i flere forskellige sammenhænge visualiseret sammenstød mellem gammel og nyt, mænd og kvinder, magt og afmagt. Hendes værker skal som regel ses i en større konceptuel sammenhæng – i et installationsrum – hvor de enkelte dele spiller sammen og skaber en form for helhed og dermed større forståelse end aflæsningen af det enkelte værk. På den anden side fokuserer vi jo ofte på enkelt delen før vi for alvor ser helheden. Men lige meget om det er del eller helhed, så handler det om nutidsmenneskets mentale vilkår og eksistentielle situation.

Iben Dalgaard: eksempel fra serien "Broken English":

Letpåkledte kvinder – a la pinups -stillet op i lettere provokerende positurer som et markedstilbud fra diskoteksgulvet eller fra prostitutionskvartererne kødmarked, men det kunne også være fra datingsider og facebook-agtige præsentationer. Vi er en verden hvor asiatisk-engelsk er under fuld udfoldelse – man skriver som man taler (vi kender det selv fra julekalderengelsk). 'Fakin supah' er 'fucking super' ligesom 'kum hia' selvfølgelig er 'come here' og sådan er det hele vejen. Det er en leg med kulturelle klicher og absurde sproglige kommunikationer, hvor helheden for os hurtig går tabt.

Pigerne på billederne optræder som klicher på samme tid som de ofte optræder som virkelighed i den rigtige verden, fordi det er den særlige (falske) virkelighed nogle af os som turister søger i drømmen om en ansvarsfri nydelseskultur (baseret på kontant betaling). Mange piger udnytter den drøm til at stille sig an, og bliver udnyttet af bagmænd og turistikunder. Men det er en kommerciel kultur, der også gennemtrænger almindeligt daglig liv, som man kan opleve det i de store byer som Bangkok, Manila, Shanghai osv.

En amerikansk-europæisk modekultur har sat sig dybe spor. Den ikoniske præsentationskultur vi har skabt og udbredt med film, tv, reklamer er blevet taget og videreført og udviklet til en ny sproglig (visuelt og verbalt), der vender tilbage gennem ægteskaber, barnepiger, flygtninge og turisme den anden vej selv, når det er "Parkering forbudt". Iben Dalgaard har et andet værk, der hedder "Now I See You Now I Don't", der på en måde udtrykker sammenstødet i opfattelser. Vi ser og ikke ser hinanden på den måde, at vi ser de overflader, vi interesserer os for og ser ikke det, der er indenunder eller som er for fremmedartet. Den proces gælder begge veje.

Af Erik Meistrup, 2013